

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Sacramenta & Sacrificia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

P P/ al 44.
14.q Apoc 2.9
r Cap. 17.3.I.
Septem Sa-
cramenta.

mortificationis exercisijs: quæ licet præcipue sint interna, pulchritudinem tamen suam, fortitudinem, & sublimitatem admiranda externarum actionum varietate produnt. Ad eum modum, quo *gloria filia Regis*, (quemadmodum dixit David) ab intus prouenit: *in simbris autem aureis*, externis scilicet actionibus, *circumamicta est varietatibus*. Et licet nullum aliud esset argumentum & ratio, ad probandum, Ecclesiæ nostram esse domum Dei viui: hec sola sufficeret, tanta enim Sanctitas non potest nisi in eius domo, qui Sanctus Sanctorum est, vinculque totius sanctitatis fons inueniri. Quapropter extra domum hanc nusquam tales columnæ inueniuntur, nec adeo perfectæ virtutes, nec vera sanctitas: licet nonnullum eius vestigium, speciesque alibi esse videatur. Omnes enim reliqua cōgregationes ac Sectæ, quæ in mundo sunt, q *Synagogæ sunt Sathanæ*, domusque Dæmonis, Regis filiorū superbiae fundatae, & r̄ sedentes, ut supra diximus, *super bestiam coccineam*, habentem capitā septem, septemq; vitia, leptem his columnis contraria. Et quamvis in ipsa Ecclesiæ aliqui culpâ suâ sint improbi; in sola tamē illa Iusti esse possunt; extraverò, omnes sunt peccatores: donec Sapientia diuina, speciali sua vocatione ex loco, in quo sunt, eos deducat, faciatque sancte huius domus suę habitatores, ad Dominum enim virtutum spectat, eas distribuere, eos vlando, qui amplecti illas velint, sequere ad eas recipiendas disponere.

§. 11. *Sacra menta & Sacrificia.*

Adhas virtutes producendas & augendas in omnibus statibus, instituit Sapientia diuina 7. Sacra menta, quæ appellare licet septē huius domus columnas: illis siquidem illa conseruatur, dilatatur, & in omnibus statibꝫ, partibusq; suis perficitur. Prima columnă est **Sacramentū BAPTISMI**, per quod regenerantur filij, & habitatores Ecclesiæ, recipientes spirituale esse Gratię, propriumq; signū eorū, qui sunt partes Ecclesiæ. Secunda columnă est **CONFIRMATIONIS Sacramentum**, quod iam regeneratos confirmat: & in spirituali esse, quod acceperant, corroborat, fortesq; reddit ac firmos tanquā columnas, aduersus tyrannos & persecutores. Tertia colunna est **PENITENTIA**, quæ reficit reparatq; omnia eorū damna, resuscitans eos ad Gratiam, quam, peccato post Baptismum admisso, perdiderunt. Quarta est **SS. EUCARISTIA**, in qua latet Dominus totius domus, & columnarum omnium firmamentum; vt in ea habitantes sustenter, conseruet, eorumq; virtutes adaugeat. Quinta est **EXTREMA VNCTIO**, quæ nos fortificat, redditq; constantes in ultimo mortis confictu, vt in eo superiores euadamus. Sexta est **ORDO SACER**, qui dominus huius ministros nutrit, vt proprijs eius muneribus fungantur in utilitatem omnium habitantium. Ultima columnă est **MATRIMONII Sacramentum**, quod gratiam confert coniugatis, ad filios dignè educandos, qui ipsam Ecclesiam condant.

Qua

Quæ septē columnæ, licet externæ sint & spectabiles, eleganterq; multis sanctissimis, mysticisq; ceremonijs elaborata: multò tamē magis pretiosum est, quod intius continent, & in animabus tanquā Dei instrumenta efficiunt, ad eas iustificandas, & omni virtutū genere sanctificandas. Quā ob causam ea ostendit Angelus Zachariæ Prophetæ in figura a septem, valorū, siue infusiorum aureorū plenorū oleo, quo fovebantur septem lucernæ, collocatae supra candelabrum totum aureum, quod (teste S. Hieronymo) Ecclesia refert Catholicam; cuius septem lampades siue lucernæ sunt Iusti septem statuum, quos supra indicauimus: qui verā doctrinā, sanctaq; vitâ lucent, & ardent in virtute olei cœlestis, gratiæ diuinæ, quam septem Sacra menta illis communicant. Vocantur autem vasa aurea obingens eorū pretium, atq; perpetuitatem: suntque hæc vasa adēd propria huius domus, ut extra eam talia inueniri non possint: Circumcisio enim, & antiquæ legis Sacra menta valorē suum, adueniente Messia, legeq; noua promulgata, amiserunt. Quare quicunque sunt extra hanc Ecclesiam, nisi ad eam accedant, vt suorum malorum remedium accipiant, non possunt ab eis liberari: parumque profuerit illis, quod in mundo sint nati, nisi per Baptismum, in Sancta Ecclesia regenerentur; conseruentque usque ad mortē spirituale gratiæ esse. Quod totum præstat diuina vocatio, invitans omnes, ut accedant ad hæc sancta Sacra menta, intrantes in Sanctam hanc domum per unicam eius portam, Baptismum scilicet, quemadmodum suo loco videbimus.

ERECTIS omnibus cœlestis huius domus columnis, constituit diuina incarnata Sapientia, duo solēmnia Sacrificia in ea offerri, loco multorum, que lex antiqua habebat: alterum cruentum, incruentum alterum: utrumq; verò infiniti valoris ac pretij. *Primum* obtulit ipse in ara crucis, tradens corpus suum in mortem; sanguinemque suum effundens pro redēptione mundi: fuitque hoc sacrificium virtutis infinitæ, ad placandam æterni Patris irā; ad satisfaciendum pro peccatis hominum; & comparandas omnes gratias, dona & virtutes, ad pulchritudinem, & sanctificationē Ecclesiæ suæ necessarias: *uxta illud Apostoli dicētis:* b *Christus seipsum tradidit pro Ecclesia, ut illum sanctificaret, & exhiberet sibi gloriosam, non habentem miculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi.* Ad quod clarius comprobandum absoluto ipso Sacrificio, fuit c *cincis latus lancea apertum;* ut Ecclesia secundi Adami Sponsa, dum ipse somnum mortis dormiret, ex eius latere formaretur: quemadmodum primi Adami Sponsa d *ed sicut a est ex costa ipsius,* mysticum alium somnum dormitus: ex illo aurem vulnere e *exitus sanguis & aqua,* fontesque prodierunt omnium Sacra mentorum, quibus ipsa Ecclesia pulchritudinem suam consequeretur, & conseruaret.

ALTERVM Sacrificium incruentum obtulit in cænaculo pridiè passio-

Ex Concil.
Trid. Sess 7.
Can. 6.
a Zach. 4. 2.

Ibid. ac D.
Tyrull. &
S. August.
hom. 8. in
Apocal. -
Proxi. Pa-
ragra.

2.
Immolauit
vidimas.
Duplex
Christi D.
N. Sacrifi-
ciuum.

b Ephes. 5.
25.

c Ioan. 19.
34.
d Gen. 2. 2.
e Ioan. 19.
34.

nisi iuxta, in quo obtulit proprium corpus & sanguinem sub speciebus & accidentibus panis & vini, ut cruenti Sacrificij fructum singulis applicaret. Hoc ipsum autem offert ipse metu Saluator quotidie per manus Sacerdotum statuens, illud ipsum esse praestantissimum cibum omnium, qui in eius mensa apponuntur, ad omnium, in hac eius domo habitantium nutrimentum. Extra quam dominum nec offerri hoc sacrificium potest, nec agnus hic comedi. ad quod significandum, de Agno Paschali dictum est: *in una domo comedetur, nec efficeris de carnibus eius foras.* Ac proinde quicunque extra domum hanc manent, non possunt esse participes fructuum, horum sacrificiorum. Nec passio ipsius Salvatoris, quaet alioqui copiosissima est, & ad mala omnium hominum reparanda sufficiens, applicabitur efficaciter, vel vni soli, nisi adducatur, & Ecclesia ipsi contingatur. Quemadmodum enim dixit S. Iohannes: *g Christus non tantum pro gente Iudaica mortuus est; sed ut filios Dei, qui erant dispersi per totum orbem; congregaret in unum: in unam scilicet domum suam, & unitatem unius Ecclesiae, ut sint omnes unum in ore sic ut ipse unus est pastor:* qui benevolia dulcique diuinæ suæ vocationis voce oues vocat, ad hoc orile spectantes; & eos qui hanc domum sunt ingressi inquit: *ut his sacrificijs assistant, eorumque carnis & oblationibus vescantur, sicut dictum est.*

f Exod. 12.
46.

g Iohann. II.
52.

h Iohann. 50.
15.

i Rom. 12.
3.
Duo spiri-
tualia Sa-
crificia.

PRAETER duo haec adeo excellentia sacrificia, offert diuina sapientia, alia spiritualia intra hanc domum: alterum cruentum, incruentum alterum. Cruentum offert in Martyribus; qui ut fidem conferunt, & fidelitatem, quam Deo debent, offerunt corpora sua ad omne genus cruciatuum; gaudentes, quod sanguinem suum effundant; vitamque ipsam, ad imitationem IESV Christi Lycis sui, qui pro illis & sanguinem & vitam suam exposuit amittant. Incruentum vero sacrificium offert in reliquis iustis, qui i exhibeni corpora sua hostiam viueniem, sanctam, Deo placentem; abscondentes & mortificantes quicquid sentient in se carnis & sanguinis. In quo genere mirabiliter varietas. Alij enim offerunt sacrificium cordis contriti, ob sua peccata; alijs sacrificium pacificum laudis, ob accepta beneficia; alijs sacrificium incensi & orationum, ad impertranda noua dona; alijs denique holocaustum offerunt cordium suorum, diuini amoris igne accensorum; ut se totos diuino Dei obsequio, ob diuinam eius excellentiam & bonitatem infinitam mancipent. Que omnia sacrificia non possunt etiam offerri Deo extra hanc domum: extra quam nec veri Martyres, nec spirituales Sacerdotes; aut sacrificia Deo grata esse possunt. Non est vera contrito, non laus perfecta, nec efficax Oratio, aut purus Dei amor. Quod si aliquid horum sit id erit, si adhuc animus Ecclesiam adeundi ad inhabitandum, ibi te offerant in omni veritate, integritate, ac perfectione, vocante

diuina

diuina Sapientia eos, qui talia sacrificia sunt reuera oblatur; eosque præueniente, & adiuuante in ipsa executione: ipsa enim Sapientia præcipue sacrificia hæc offert, quatenus speciali ipsius gratia adiuti, eius electi ea offerrunt.

§. 3. Diuina Scripturæ & spiritales cibi.

IN medio huius domus posuit Sapientia diuina mensam valde oppiparam, & abundantem pane, vino, alijsque cibis, ac ferculis delicatissimis ac pretiosissimis: sacra videlicet Scriptura, continente libros tam Veteris, quam Noui Testamenti: in quibus pretiosissima sunt sancta Euangelia. In hac mensa magna est copia veritatum pro omni hominum genere: quemadmodum dixit S. Dionysius. aliae enim aptæ sunt, pro robustioribus, tanquam cibus solidus, qui per panem significatur; aliae pro débilioribus, tanquam liquidus suavisque cibus, qui per vinum intelligitur: ut omnes cognitionem habeant veritatum suæ capacitatii accommodatarum, quibus alantur, a Conformatur, & cor suum latescat. Præcipue tamen distinguere licet triplex genus panis sive ciborum. Primus panis est DOCTRINÆ, cui credere debent, quæ mysteria cōpletūt diuinitatis & humanitatis Christi Seruatoris nostri: & opera, que ab eis ad nos r̄um reparationem proueniunt. Hæc doctrina excellentissima est in veritate, certitudine, puritate, & utilitate: nec admittit rem ullam falsam, incertam, prauam, aut malam vel inutilem. Docet sentitque de Deo altissimè, & ultra quam vel concipi possit: attribuens illi perfectionem infinitam in sua natura, duratione, sapientia, charitate, iustitia & fortitudine; in omnipotencia, & prouidentia; in rebus & operibus, quæ mundo videntur maximè ab scopo aberrare, docet elucidere admirandam rectitudinem ac proportionem, dignam sapientia & potentia ipius DEI. quæ omnia insigne & stupendam habent efficacitatem ad intellectum nostrum illustrandum & vincendum; ad voluntatem alliciendam & permouendam, spiritumque illo cibo alendum & nutriendi, de quo Sapiens dicit: b cibabit illum pane vite & intellectus, & aqua sapientie salutaris potabit illum. Quamuis autem aquam exprimat, eò quod cupiditatem ardentes refrig eret ac mortificet: eadem tamen est vinum, eò quod diuinorum affectuum ardorem accendat.

ALTER cibus est lex diuina & Evangelica, quam huius domus habitatores servare debeant cum omnibus præceptis & consilijs eius: cuius obseruantia est ille cibus, de quo ipse Saluator dixit: c mens cibus est ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius. Hæc lex maximam docet perfectionem, quæ in hac vita possit obtineri: ita ut nihil omnino mali, aut imperfecti admittat, quod ab heroica, quam diximus, sanctitate degeneret.

Misericordia vi
num & po
nit mens
suam.

Epist. 9. ad
Tit.

a Ps. 103. 15.
Triplex pa
nis in Ec
clesia

1.
Doctrina.

b Eccl. 15. 3.

2.
Legis.
c Ioann. 4. 34